

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobců **a) S. Z.**, a **b) D. Z.**, obou zastoupených Mgr. Stanislavem Strakošem, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, 1. máje 741, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2015 č.j. MSK 164968/2014,

takto:

- I. Žaloba žalobců a) a b) se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 12.5.2015 se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2015 č.j. MSK 164968/2014 o přestupcích podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Žalobci namítali, že dle jejich názoru k naplnění skutkové podstaty přestupku, jak je jim kladen za vinu, nedošlo. Potvrdili, že obdrželi pozvánku na den 30.9.2014 v 9:00 hodin. Tato jim byla doručena Obecním úřadem v Dobré, přičemž kontrola se měla uskutečnit na pozemcích žalobce b), tj. pozemku parc. č. X – zahrada a pozemku parc. č. X – trvalý travní porost, v k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku. Protože žalobce b) se nemohl kontroly zúčastnit, udělil plnou moc k účasti na této kontrole žalobci a). Na výzvu Obecního úřadu v Dobré se žalobce a) dostavil dne 30.9.2014 na místo kontroly, tj. na uvedené pozemky. Za Obecní úřad v Dobré byli přítomni starosta Ing. J. C., dále paní Ř. a dva muži v montérkách, jejichž jména žalobce a) neznal, a dále byl přítomen pan K., vlastník sousedních pozemků,

kterého ke kontrole přizval žalobce a). Žalobce a) uvedl, že si již přesně nevzpomíná, ale je možné, že mu paní Ř. předložila pověření k provedení kontroly, ale které osoby na pověření byly uvedeny, mu není známo. Vylučuje však, že by osobou pověřenou výkonem kontroly byl ustanoven starosta Obce Dobrá Ing. J. C. Paní Ř. žalobci a) sdělila, že bude kontrolovat VIN kódy vozidel, načež jí sdělil, že s tím nesouhlasí, a to i z toho důvodu, že nemá klíče od vozidel a není tak fakticky možné VIN kódy zkontrolovat. V tuto chvíli se na místo kontroly dostavil štáb České televize, který bez jeho souhlasu a vědomí začal natáčet reportáž. Přítomností pracovníků České televize byl žalobce a) zaskočen. Žalobce dále uvedl, že vzhledem k tomu, že na místo samé se sjeli i pracovníci, kteří neměli důvod se kontroly zúčastnit, a protože žalobce a) měl obavu o bezpečnost všech těchto lidí, domáhal se toho, aby pracovníci České televize opustili místo kontroly.

Žalobce a) namítal, že v žádném případě fyzicky nebránil kontrolujícímu orgánu provést kontrolu, pouze jej upozornil, že pohybem mezi vozidly by mohlo dojít k jejich úrazu. Navíc oba pozemky jsou volně přístupné a kontrola mohla proběhnout. Není tedy pravdivé zjištění žalovaného, že žalobce a) odmítl provést kontrolu vozidel, které vlastní a žalobce b) odmítl kontrolnímu orgánu vstup na pozemky, kde měla kontrola proběhnout.

Žalobce a) dále namítal, že odmítl-li provést kontrolu svých vozidel, pak toto nebylo možné z objektivních důvodů, neboť v době kontroly neměl u sebe klíče od vozidel, ale zejména kontrolní orgán neuvedl, jaká je souvislost mezi zjišťováním VIN kódů vozidel ve vztahu ke kontrole v oblasti odpadového hospodářství, zejména s nakládáním s autovraky. Vozidla, která má žalobce a) umístěna na pozemcích ve vlastnictví žalobce b), v žádném případě nejsou autovraky, ale jedná se o soukromou sbírku vozidel, především značky Audi.

Žalobci a) a b) dále namítali, že odmítají tvrzení o tom, že neumožnili provést kontrolu pracovníkům Obecního úřadu v Dobré. Jsou přesvědčeni o tom, že pracovníci Obecního úřadu v Dobré nemají právo provádět kontrolu VIN kódů, navíc na pozemcích v soukromém vlastnictví. Poukazovali na to, že Obecní úřad v Dobré nezdůvodnil, jaký právní předpis ho opravňuje k tomu, aby provedl kontrolu VIN kódů a ani správní orgán I. stupně, ani žalovaný, se touto skutečností nezabývali. Dle názoru žalobců se spíše jedná o libovůli a zneužívání práva k tomu, aby nějakým způsobem oba žalobci byli potrestáni za to, že si žalobce a) na pozemcích žalobce b) umístil svoji sbírku vozidel. To potvrzuje i skutečnost, že se Obecní úřad v Dobré v minulosti několikrát snažil o odstranění vozidel z pozemků žalobce b), a to prostřednictvím kontrol prováděných Českou inspekcí životního prostředí. Dále žalobci namítali, že výše pokuty, která jim byla uložena, tj. částka 25 000 Kč, je nepřiměřená a v podstatě likvidační. I kdyby bylo prokázáno, že se oba žalobci dopustili přestupku, tak jak je jim kladen za vinu, pak se jedná o první porušení právních předpisů, a i vzhledem k této skutečnosti je výše pokuty nepřiměřená. Žalobce a) poukazoval na to, že je starobním důchodcem a jeho důchod činí 2.100,- Kč měsíčně.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobní námitky se v zásadě shodují s námitkami uplatněnými žalobci již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jimiž se žalovaný zabýval a se všemi se vypořádal v rámci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, na které proto odkázal, jakož i na odůvodnění rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku. Uvedl dále, že k provedení předmětné kontroly u obou žalobců coby fyzických osob, byl Obecní úřad

Dobrá příslušný, a to podle § 80 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech, podle něhož obecní úřady kontrolují, zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem. Z orgánů veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství je k tomu příslušný dokonce pouze obecní úřad. Také autovrak je odpadem ve smyslu jeho definice podle § 36 písm. a) zákona o odpadech. Dále platí také to, že obecní úřad podle § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech ukládá pokutu fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem. Aby Obecní úřad Dobrá mohl naplnit tyto své kompetence a současně i zákonné povinnosti ve vztahu k autovrakům žalobce S. Z., byl oprávněn provést kontrolu těchto vozidel na daných pozemcích. S ohledem na uvedené znění skutkové podstaty přestupku podle § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech, kdy se má zkoumat vyřazení vozidla z registru vozidel, byl také zcela důvodný požadavek obecního úřadu na zjištění VIN kódů vozidel, kdy podle tohoto jedinečného identifikačního čísla silničního vozidla lze na příslušném úřadu ověřit evidenci vozidla v registru vozidel.

Žalovaný dále uvedl, že kontrolní řád dává kontrolnímu orgánu oprávnění vstupu na pozemky nebo oprávnění prohlídky věci. Oba žalobci se mýlí, pokud namítají nedostatek oprávnění Obecního úřadu Dobrá k provedení předmětné kontroly. Podle již zmíněných ustanovení kontrolního řádu má kontrolní orgán tato oprávnění a kontrolovaná osoba má povinnost umožnit kontrolujícímu výkonu jeho oprávnění. Žalobce a) nezpochybňoval oprávnění kontrolujících osob provést kontrolu, a to pověřených osob z Obecního úřadu Dobrá. Podle pověření starosty obce Ing. J. C. a následně i podle protokolu z kontroly to byli M. Ř., P. P. a A. H. Kontrolující osobou nebyla Česká televize. Pro napadené rozhodnutí bylo relevantní zjištění skutečnosti, že žalobce a), a to jménem svého syna, žalobce b) coby zmocnitele k zastupování při předmětné kontrole, kontrolujícím osobám odmítl vstoupit na pozemky a odmítl dát souhlas s provedením kontroly odstavených vozidel, k čemuž se i doznal a svědčí o tom také výpovědi kontrolujících osob a reportáž České televize. Je třeba vyjít z toho, že kontrolní orgán nemá možnost domáhat se svých kontrolních pravomocí násilím proti nesouhlasu kontrolované osoby. Způsob, jakým může kontrolovanou osobu přimět ke splnění jejích povinností podle kontrolního řádu, je po marném poučení o možných následcích přistoupit k uložení pokuty za porušení tohoto zákona, jak se v předmětné věci i stalo. Žalobci poučení prokazatelně byli, a to písemně v rámci oznámení o zahájení kontroly. Žalobní námitka, že žalobce a) fyzicky nebránil kontrolujícím provést kontrolu, je tedy irelevantní. K naplnění skutkové podstaty přestupku postačovalo pouze verbální jednání, tedy slovní odmítnutí vstupu na pozemky a kontroly vozidel. Žalobce a) opakuje již léta i nyní uplatněnou žalobní námitku, že se jedná o soukromou sbírku vozidel, avšak brání správním orgánům ověřit toto tvrzení. Již v oznámení o zahájení kontroly bylo žalobcům sděleno, že jsou povinni umožnit vstup do všech vozidel. Namítá-li žalobce a), že nebyl na toto připraven, sám potvrzuje, že kontrolujícím neposkytl při kontrole součinnost, resp. neumožnil provést prohlídku vozidel. Důvody kontroly, potřeby zjistit VIN vozidel atd., byly uvedeny jak v oznámení o zahájení kontroly, v rozhodnutí magistrátu, tak i v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný dále uvedl, že Obecní úřad Dobrá je kompetentním správním orgánem k provedení předmětné kontroly, a to podle zákona o odpadech a z důvodu, jak již shora uvedeno. Namítají-li žalobci „libovůli kontrolujícího orgánu“, s tvrzením, že údajně neuvedl, podle jakého právního předpisu byl oprávněn kontrolu provést, zjevně toto

přehlédl. Že bylo postupováno podle zákona o odpadech, bylo uvedeno např. v pověření ke kontrole, v oznámení o zahájení kontroly, na začátku protokolu o kontrole, v oznámení o zahájení přestupkového řízení, ve výrokové části rozhodnutí magistrátu, jakož i v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného.

K žalobní námitce ohledně výše pokuty žalovaný konstatoval, že již v napadeném rozhodnutí uvedl, že tuto výši pokuty je třeba vyhodnotit také ve vztahu k nejvyšší možné výši pokuty za takový přestupek dle kontrolního řádu, která činí 500 000 Kč. Výše pokuty 25 000 Kč tak dosahuje pouze 5 % z možné výše a lze konstatovat, že pokuta byla udělena při dolní hranici uvedené zákonné sazby. Podrobně se výši pokuty zabýval již magistrát v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto bylo možné na něj odkázat, jak žalovaný činí i nyní. S ohledem na uvedené byla pokuta vyhodnocena jako přiměřená. Námitkou žalobce a) o údajném likvidačním charakteru pokuty, se žalovaný zabýval již v odvolacím řízení na str. 8 rozhodnutí. Žalobní námitka je zcela účelová a nedůvodná, likvidační charakter pokuty nebyl shledán. Zdůraznil, že pokuta byla žalobcům uložena za porušení povinnosti vyplývající z kontrolního řádu při kontrole podle zákona o odpadech.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobci se ve stanovené lhůtě nevyjádřili, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 12.5.2015 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci a) 12.3.2015 a žalobci b) 24.3.2015.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud ze správních spisů Magistrátu města Frýdku-Místku a žalovaného zjistil následující skutečnosti. Na základě podnětu k Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, zahájil Magistrát města Frýdku-Místku přestupkové řízení ve věci přestupků dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) proti oběma žalobcům. Dne 24.10.2014 bylo žalobci a) doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení, jehož součástí bylo i předvolání k ústnímu jednání na 13.11.2014. Žalobci a) bylo sděleno, že se měl dopustit přestupku dne 30.9.2014 v době kolem 9:00 hodin v Obci Dobrá tím, že pověřeným osobám z kontrolního orgánu (Obecního úřadu v Dobré) za účelem kontroly (dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky), měl odmítnout nechat provést kontrolu svých vozidel umístěných na pozemcích parc. č. 1546/1 a 1546/2 v k.ú. Dobrá a tím jako kontrolovaná osoba měl nesplnit některou z povinností dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, dle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Žalobci a) bylo dáno poučení dle

§ 59, § 33 odst. 1, § 36 odst. 1, 2 a 3 správního řádu a dále podle § 73 a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobci b) bylo oznámení o zahájení řízení se shodným poučením doručeno 30.10.2014 a bylo mu sděleno, že se měl dopustit přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., zákona o kontrole tím, že pověřeným osobám z kontrolního orgánu (Obecního úřadu v Dobré) za účelem kontroly (dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky), měl odmítnout povolit vstup na své pozemky parc. č. X a X v k.ú. Dobrá, kde se nacházejí vozidla S. Z., které byly předmětem kontroly a tím jako kontrolovaná osoba měl nesplnit některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Součástí spisu je oznámení o zahájení kontroly, která byla doručována oběma žalobcům. Z oznámení vyplývá, že kontrola byla nařízena na 30.9.2014 v 9:00 hodin na pozemcích parc. č. X a X v k.ú. Dobrá u Frýdku, bylo sděleno, že předmětem kontroly je dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky. Bylo dáno poučení dle § 10 odst. 2 zákona o kontrole o tom, že kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených zákonem o kontrole a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, také o tom, že nesplněním povinností vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených zákonem o kontrole a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, se kontrolovaná fyzická osoba dopustí přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole, za nějž lze uložit pokutu do 500 000 Kč. Přílohou oznámení o zahájení kontroly bylo pověření o kontrole, které je rovněž součástí spisu a z pověření starosty obce Ing. J. C. vyplývá, že v souladu s § 4 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění a § 80 odst. 1 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů kontrolou pověřil paní M. Ř. referentku odpadového hospodářství, pana P. P. a pana A. H., pracovníky Obecního úřadu v Dobré. Z protokolu o kontrole plyne, že se dostavil toliko žalobce a) S. Z., který současně na základě plné moci ze dne 25.9.2014 zastupoval žalobce b) D. Z. Za kontrolující orgán byli přítomnosti paní M. Ř. pan P. P. a pan A.H. Přítomen byl také starosta obce Ing. J. C. Předmětem kontroly, která byla zahájena dne 8.9.2014, bylo dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky. Místem kontroly byly pozemky parc. č. X a X v k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku. Kontrolní zjištění bylo takové, že vlastník odstavených vozidel pan S. Z. – žalobce a), který současně zastupoval žalobce b) na základě plné moci ze dne 25.9.2014, odmítl kontrolujícím osobám vstoupit na pozemek a odmítl dát souhlas s provedením kontroly odstavených vozidel. Kontrola na místě byla ukončena dne 30.9.2014 v 9:20 hodin Žalobce a) odmítl podepsat protokol o kontrole.

K ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně dne 13.11.2014 se dostavil toliko žalobce a), který na základě plné moci dne 4.11.2014 zastupoval současně žalobce b) D. Z. Žalobce a) na dotaz správního orgánu uvedl, že si oznámení o kontrole osobně převzal, pravděpodobně si ho i přečetl. Konstatoval, že na místě kontroly byl i starosta obce Ing. C., dále paní Ř. a nějakí další dva muži. Přítomným sdělil, že nemají právo na kontrolu VIN kódů, že jinak by proti kontrole nic neměl. Na dotaz správního orgánu, proč odmítl provedení kontroly jménem svým i za svého syna žalobce b) D. Z., odpověděl, že neměli právo jít a kontrolovat VIN kódy a dále také z důvodu bezpečnosti přítomných osob. Uvedl dále, že VIN kódy jsou pod kapotou, on by musel mít k dispozici všechny klíče od vozidel a tyto už ani všechny nemá. Tvrdil, že kontrolu nelze jednoduše provést.

Správní orgán I. stupně vyslechl dále svědky paní M. Ř. a Ing. J.C. Svědkyně M. Ř. odpověděla, že obec se rozhodla provést kontrolu z důvodu toho, že obci vadí odstavená vozidla žalobce a), kdyby se dokázalo, že se jedná o autovraky, měla by obec zákonné možnosti požádat žalobce, aby je odstranil. Předmětem kontroly bylo dodržování zákona o odpadech, a to především nakládání s autovraky. Svědkyně byla řádně pověřena starostou obce k provedení kontroly, která měla proběhnout dne 30.9.2014 v době od 9:00 hodin na označených pozemcích ve vlastnictví žalobce b) D. Z. Svědkyně se na místo dostavila s panem P. P., panem A. H. a se starostou obce Ing. J. C. Na místě se nacházel žalobce a) a dále pan K., což je majitel sousedního pozemku. Svědkyně žalobci sdělila důvod své přítomnosti na místě, a co kontrolující hodlají provést s tím, že se jedná o ohledání odstavených vozidel, že budou zjišťovány VIN kódy a SPZ. Na to žalobce sdělil, že s kontrolou nesouhlasí, nesouhlasí s ohledáním vozidel. Hovořil něco i o možnosti úrazu. Na místě byla televize, která natáčela krátký šot. Na dotaz správního orgánu, zda byl žalobce poučen o důsledcích neposkytnutí součinnosti, svědkyně odpověděla, že žalobci sdělila, že jsou oprávněni provést kontrolu a že pokud je nepustí na pozemky, že to uvede do protokolu. Na to žalobce řekl, že s tímto souhlasí a protokol nepodepíše. Svědek Ing. J.C. vypověděl, že se obec chce zbavit odstavených vozidel, která narušují vzhled obce. Od kontroly očekávali, že nechají zkontrolovat VIN kódy jednotlivých vozidel na dopravním inspektorátu, neboť se domnívají, že nejde dle tvrzení žalobce a) o sbírku historických vozidel. Mají za to, že se jedná o nelegální vrakoviště. Na místě kontroly byl svědek přítomen spolu s paní Ř. a dvěma pracovníky obecního úřadu. Žalobce, jemuž paní Ř. předložila pověření a byl mu sdělen důvod kontroly, reagoval, že kontrolu odmítá, řekl, že nechce, aby tam šli, žalobce odmítl protokol podepsat.

U ústního jednání správní orgán I. stupně provedl důkaz protokolem o kontrole ze dne 30.9.2014, pověřením o této kontrole, oznámením zahájení kontroly, plnou mocí ze dne 25.9.2014, přehledem činností stavebního úřadu Obecního úřadu v Dobré a námitkami k protokolu ze dne 26.10.2014 a dále shlédl zpravodajský pořad, který proběhl v Událostech z regionu na ČT 1 dne 1.10.2014 v 18 hodin nazvaný „Spor o odstavená auta v Dobré“. Přítomnému žalobci a) byla dána možnost vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce a) žádné připomínky neměl a správní orgán I. stupně následně dne 25.11.2014 vydal rozhodnutí, jímž žalobce a) uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kterého se dopustil dne 30.9.2014 v době kolem 9:00 hodin v obci Dobrá tím, že pověřeným osobám z kontrolního orgánu (Obecního úřadu v Dobré) za účelem kontroly (dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky), odmítl provést kontrolu svých vozidel umístěných na pozemcích parc. č. X a X k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku a tím jako kontrolovaná osoba nesplnil některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, dle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovený s tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a dále povinnost zaplatit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení (výrok I.). Výrokem II. správní orgán I. stupně uznal žalobce b) vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., zákona o kontrole, kterého se dopustil dne 30.9.2014 v době kolem 9:00 hodin v Obci Dobrá tím, že pověřeným osobám kontrolního orgánu (Obecního úřadu v Dobré) za účelem kontroly (dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání

s autovraky), nepovolil vstup na své pozemky parc. č. X a X k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku, kde se nacházejí vozidla S. Z., které byly předmětem kontroly a tím jako kontrolovaná osoba nesplnil některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, dle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a dále povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání. Žalobce a) v odvolání namítal, že vlastně proti kontrole nic neměl, vadila mu přítomnost televize, kdy měl za to, že tato neměla mít právo být přítomna na místě, zdůrazňoval, že nezabraňoval ani kontrolujícímu orgánu, aby vstoupil na předmětné pozemky, avšak na vlastní nebezpečí a dále uvedl, že přítomností České televize ho chtěl kontrolní orgán pouze dehonestovat. Namítal, že s kontrolujícími spolupracoval, jen odmítl podávat informace o VIN kódech u umístěných vozidel, kdyby musel otevírat vozidla a vyžadovalo by to značný čas a nebyl k tomu připraven. Nesouhlasí s umožněním přístupu do vozidel nacházejících se na uvedených pozemcích včetně zjišťování VIN vozidel, neboť má za to, že kontrolní orgán není oprávněn toto požadovat. Poukazoval také na to, že kontroly ve věci rozhodnutí, zda se jedná či nejedná o odpad, již prováděla Česká inspekce životního prostředí a krajský úřad. Žalobce b) v odvolání uvedl, že neměl námitek proti tomu, aby pověření pracovníci na jeho pozemky vstupovali a byl i toho názoru, že mohou vstoupit bez jeho souhlasu. Otcem [žalobcem a)] byl informován, že nezabraňoval vstupu na pozemek, pouze neumožnil přístup k vozidlům. Nesouhlasil taktéž s přítomností České televize. Vyslovil dále domněnku, že není důvod, aby byl účastníkem daného řízení o přestupku, neboť je toliko vlastníkem označených pozemků a ty dal do výpůjčky svému otci a bylo pouze na něm, jako vypůjčiteli, aby umožnil kontrolujícím osobám přístup na pozemky.

O odvolání rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5.3.2015 č.j. MSK 164968/2014 tak, že v odst. I výroku rozhodl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně se mění tak, že ve výroku I v části o vině se za slova „...potřebnou součinnost“ doplňují slova „a to povinnost umožnit kontrolujícímu provést prohlídku vozidel dle oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 8 písm. b) kontrolního řádu“. Ve zbylém rozsahu bylo odvolání žalobce a) Stanislava Zdržavy zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno, v rámci jehož výroku č. I byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se dopustil dne 30.9.2014 v době kolem 9:00 hodin v obci Dobrá tím, že pověřeným osobám z Obecního úřadu Dobrá jako kontrolního orgánu při kontrole dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky, odmítl provést kontrolu svých vozidel umístěných na pozemcích parc. č. X – zahrada a X – trvalý travní porost, v k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku a tím jako kontrolovaná osoba nesplnil některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, dle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, a to povinnost umožnit kontrolujícímu provést prohlídku vozidel dle oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 8 písm. b) kontrolního řádu, za což byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích a podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu a povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a dle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se

stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb.

Výrokem II. žalovaný rozhodnutí správního orgánu změnil tak, že ve výroku II v části o vině za slova „...potřebnou součinnost“ doplnil slova „a to povinnost umožnit kontrolujícímu vstup na uvedené pozemky dle oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 7 kontrolního řádu“. Ve zbylém rozsahu odvolání žalobce b) D. Z. proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a potvrdil jeho rozhodnutí, v rámci jehož výroku č. II byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se dopustil dne 30.9.2014 v době kolem 9:00 hodin v obci Dobrá tím, že pověřeným osobám z Obecního úřadu Dobrá jako kontrolního orgánu při kontrole dodržování zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství, a to především povinností při nakládání s autovraky, nepovolil vstup na své pozemky parc. č. X a X, v k.ú. Dobrá u Frýdku-Místku, a tím jako kontrolovaná osoba nesplnil některou z povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, dle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, a to povinnost umožnit kontrolujícímu vstup na uvedené pozemky dle oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 7 kontrolního řádu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích a podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu a povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že předně je třeba vyjít z ust. § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, v němž se hovoří o přestupku porušením „některé“ povinnosti dle § 10 odst. 2 téhož zákona. Uvedl, že správní orgán I. stupně ve výrokové části u obou přestupků zopakoval skoro všechny povinnosti kontrolované osoby podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, které však bylo třeba specifikovat, čili která konkrétní povinnost byla jednáním žalobců porušena, a to přímo ve výroku, nikoli jen v odůvodnění. Proto žalovaný uvedl, že přistoupil ke změně výroku č. I i výroku č. II rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, jak je popsáno výše. Žalovaný doplnil, že u přestupku žalobce a) S. Z. se jednalo o povinnost umožnit kontrolujícímu provést prohlídku vozidel dle oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 8 písm. b) kontrolního řádu. U přestupku žalobce b) D. Z. se jednalo o povinnost umožnit kontrolujícímu vstup na předmětné pozemky dle předmětného oprávnění kontrolujícího ve smyslu § 7 kontrolního řádu. Proto změnil napadené rozhodnutí.

K jednotlivým odvolacím námitkám uvedl, že se žalobci mýlí, pokud namítají nedostatek oprávnění Obecního úřadu Dobrá k provedení předmětné kontroly. Poukázal na to, že již podle zmíněných ustanovení kontrolního řádu má kontrolní orgán tato oprávnění a kontrolovaná osoba má povinnost umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění. K provedení kontroly žalobců, coby fyzických osob, byl obecní úřad příslušný podle § 80 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech, podle něhož obecní úřady kontrolují, zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem. Z orgánů veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství je k tomu příslušný dokonce pouze obecní úřad. Poznamenal, že také autovrak je odpadem ve smyslu jeho definice podle § 36 písm. a) zákona o odpadech. Obecní úřad podle § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech ukládá pokutu fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že se zbaví autovraku

nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem. Žalovaný zdůraznil, že aby Obecní úřad v Dobré mohl naplnit tyto své kompetence a současně i zákonné povinnosti ve vztahu k autovrakům žalobce a) S. Z., byl oprávněn provést kontrolu. S ohledem na uvedené znění skutkové podstaty přestupku podle § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech, kdy se má zkoumat vyřazení vozidla z registru vozidel, je také zcela důvodný požadavek obecního úřadu na zjištění VIN kódu vozidel žalobce a), kdy podle tohoto jedinečného identifikačního čísla silničního vozidla lze na příslušném úřadu ověřit evidenci vozidla v registru vozidel. Na tomto místě krajský soud uvádí, že se zcela ztotožňuje s uvedenými právními závěry žalovaného. K jeho námitce, že Obecní úřad v Dobré nebyl oprávněn provést předmětnou kontrolu, kterážto odvolací námitka je i žalobní námitkou v této věci.

Podle ust. § 80 odst. 1 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění do 30.9.2014 (tj. k datu předmětné kontroly), obecní úřad a újezdní úřad kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem.

Podle ust. § 36 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění do 30.9.2014, pro účely tohoto zákona se rozumí autovrakem - každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3.

Podle ust. § 69 odst. 1 písm. a) téhož zákona, obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem.

Z citované právní úpravy dle názoru soudu zcela jednoznačně vyplývá oprávnění Obecního úřadu v Dobré provést kontrolu, zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem. Jestliže z § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech současně také plyne oprávnění obecního úřadu uložit pokutu fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem, souhlasí soud se závěrem žalovaného, že pro naplnění těchto zákonem daných kompetencí a současně i povinností ve vztahu k autovrakům, resp. posouzení toho, zda předmětná vozidla na daných pozemcích jsou autovraky, byl Obecní úřad v Dobré oprávněn provést kontrolu těchto vozidel, a to také s ohledem na skutkovou podstatu přestupku dle citovaného § 69 odst. 1 písm. a) zákona o odpadech, z čehož vyplývá i potřeba zkoumat vyřazení vozidla z registru vozidel, s čímž souvisí důvodný požadavek Obecního úřadu v Dobré na zjištění VIN kódu vozidel, kdy je identifikačním číslem silničního vozidla, které na základě tohoto údaje lze ověřit evidenci vozidla v registru vozidel.

Z ust. § 109 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že obecní úřad tvoří starosta, místostarosta, tajemník obecního úřadu, je-li tato funkce zřízena, a zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu. V čele obecního úřadu je starosta. Podle § 4 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů kontrolu vykonává fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil. Pověření ke kontrole vydává vedoucí kontrolního

orgánu, anebo osoba k tomu pověřená vedoucím kontrolního orgánu (dále jen nadřízená osoba kontrolujícího). Je-li při jednotlivé kontrole kontrolujících více, určí nadřízená osoba kontrolujícího jednoho z nich vedoucím kontrolní skupiny. Soud má za to, že pověření starosty obce Ing. C. k provedení předmětné kontroly je zakotveno v citovaném ust. § 4 zákona č. 255/2012 Sb. a současně plyne z ust. § 103 odst. 4 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, podle něhož starosta plní kromě jiného i úkoly zaměstnavatele podle zvláštních předpisů a pokud tedy pověřil paní M. Ř., referentku odpadového hospodářství, dále pracovníky obecního úřadu pana P. P. a pana A. H. k provedení kontroly, učinil tak v souladu s citovanými ustanoveními zákona o obcích. Bez právního významu je dle soudu námitka žalobců, že osobu pověřenou výkonem kontroly nebyl i přítomný starosta Obce Dobrá Ing. J. C. Pro posouzení, zda se žalobci předmětného přestupku dopustili či nikoli, je bez právního významu skutečnost, že starosta obce Ing. J. C. byl na místě samém rovněž přítomen, neboť kontrolujícími byly jím pověřené osoby paní M. Ř., pan P. P. a pan A. H.

K odvolací námitce žalobců proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která je rovněž totožná i s žalobní námitkou v této věci, že žalobce a) v žádném případě fyzicky nebránil kontrolujícímu orgánu provést kontrolu a že odmítají závěr správních orgánů, že neumožnili provést kontrolu pracovníkům Obecního úřadu v Dobré a že žalobci a) vadila přítomnost pracovníků České televize, se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž řádně vypořádal a soud s jeho závěry zcela souhlasí. I soud dospěl k závěru, že námitka žalobců, že proti kontrole nic neměli, je účelová a zcela v rozporu s provedenými důkazy, když z protokolu o kontrole zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce a), který současně zastupoval žalobce b), odmítl kontrolujícím osobám vstoupit na předmětné pozemky a odmítl souhlasit s provedením kontroly na nich odstavených vozidel. S protokolem o kontrole pak korespondují výpovědi svědků paní M. Ř., která měla provádět kontrolu, a také přítomného starosty obce Ing. J. C. Soud shodně jako žalovaný má za to, že přítomnost pracovníků České televize neměla nic společného s procesem provádění kontroly. Účelová je i námitka, že pohybem mezi vozidly kontrolujících osob by mohlo dojít k jejich úrazu. Jedná se naprosto o irelevantní námitku, kterou se žalobci zcela účelově snaží odůvodnit skutečnost, že žalobce b) odmítl kontrolujícím osobám vstoupit na pozemky a žalobce a) odmítl dát souhlas s provedením kontroly odstavených vozidel. Jak vyplývá nejen z protokolu o provedené kontrole a výpovědi svědků, ale i z reportáže České televize v pořadu Události z regionu, kterou shlédl správní orgán, žalobce a) mj. uvedl na adresu kontrolního orgánu, „proč by je tam pouštěl, stane se jim úraz a on bude vinný“, vždyť tam nejde vlézt.

Nedůvodná je i námitka žalobce a), že v žádném případě fyzicky nebránil kontrolujícímu orgánu provést kontrolu, k níž se žalovaný rovněž vyjadřoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí a zcela přiléhavě argumentoval, že je nutno vyjít z toho, že kontrolní orgán nemá možnost domáhat se svých kontrolních pravomocí násilím proti nesouhlasu kontrolované osoby. O svých právech a povinnostech byli přítom oba žalobci písemně seznámeni v rámci oznámení o zahájení kontroly. Povinnost žalobce b) umožnit kontrolujícímu orgánu vstoupit na své pozemky, na nichž se nacházely předmětné automobily, resp. autovraky, vyplývala z titulu jeho vlastnického práva k předmětným pozemkům a je bez právního významu, zda tyto pozemky na základě výpůjčky přenechal žalobci a). Podstatné je, že i žalobce b) byl kontrolovanou osobu a dopadaly na něj povinnosti kontrolované osoby podle kontrolního řádu, konkrétně § 10 odst. 2, tj. povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a

poskytovat k tomu potřebnou součinnost, pokud o to kontrolující požádá. Důvod kontroly, tj. potřeba zjistit VIN vozidel za účelem ověření, zda se nejedná o autovraky, byl žalobcům sdělen rovněž v oznámení o zahájení kontroly. Pro posouzení, zda se žalobci dopustili přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, je rovněž bez právního významu námitka žalobce, že na předmětných pozemcích měl umístěnu svoji sbírku vozidel a že se nejedná o odpad. Podstatné je, že žalobci jako kontrolované osoby měly splnit povinnosti podle § 10 odst. 2, tj. povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.

Krajský soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce ohledně stanovené sankce. Krajský soud zcela sdílí závěry správního orgánu I. stupně a žalovaného, že z ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole vyplývá, že za předmětné přestupky lze uložit pokutu do 500 000 Kč. Správní orgán I. stupně výši pokuty ve výši 25 000 Kč řádně odůvodnil a soud se s jeho závěry zcela ztotožňuje, v podrobnostech proto odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž i žalovaného, který uvedl, že je nutno hodnotit výši pokuty k nejvyšší možné výši pokuty za takovýto přestupek a částka 25 000 Kč dosahuje pouze 5 % z možné výše a lze tedy konstatovat, že pokuta byla udělena při dolní hranici uvedené zákonné sazby. I soud shodně jako správní orgány považuje výši pokuty u obou žalobců za přiměřenou.

Žalobci se daného přestupku dopustili, naplnili i jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně neshledal soud porušení práv žalobců na spravedlivý proces. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály, řádně se vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobců, rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Správní orgány provedly zcela správně právní kvalifikaci správního deliktu, řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty a výši stanovené sankce. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19.8.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně